

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 571/2024
13.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Вељаноског и других, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Вељаноског, адвоката Далибора Катанчевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 549/21 од 08.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 221/23 од 13.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Вељаноског, адвоката Далибора Катанчевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 549/21 од 08.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 221/23 од 13.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 549/21 од 08.11.2022. године оглашени су кривим:

- окривљени Горан Вељаноски због два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, описано у ставу првом и другом изреке пресуде, за која му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по 4 (четири) године и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.10.2019. године до 08.03.2021. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана у периоду од 08.03.2021. године до 05.10.2021. године,

- окривљени Зоран Јовановић због два кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, описано у ставу првом и другом изреке пресуде, за која му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по 3 (три) године и 6 (шест) месеци и

осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.10.2019. године до 08.03.2021. године,

- окривљена Јелена Сарановић због једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

Истом пресудом, окривљеном Горану Вељаноском је, на основу члана 87. КЗ и 246. став 7. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета и то: 19,37 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, 104,79 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом (упакованих у 260 пластичних кесица), 602,20 грама кофеина и парацетамола (појединачних нето маса 151,40 грама, 150,76 грама, 150,40 грама и 149,64 грама) и 197,10 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом (појединачних нето маса 49,40 грама, 48,21 грама, 49,18 грама и 50,31 грама).

Окривљени Горан Вељаноски и Зоран Јовановић су, на основу члана 264. у вези члана 261. и 262. став 2. ЗКП, обавезани да суду накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је окривљена Јелена Сарановић, на основу члана 264. став 4. ЗКП, ослобођена од дужности да накнади трошкове кривичног поступка па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 221/23 од 13.12.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног Горана Вељаноског, адвоката Далибора Катанчевића, браниоца окривљеног Зорана Јовановића, адвоката Небојше Мараша и браниоца окривљене Јелене Сарановић, адвоката Јовице Манића, а пресуда Вишег суда у Београду К 549/21 од 08.11.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Горана Вељаноског, адвокат Далибор Катанчевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуду другостепеног суда и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Вељаноског, адвоката Далибора Катанчевића, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Горана Вељаноског, адвокат Далибор Катанчевић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати.

Према наводима захтева, проналазак и изузимање опојних дрога у конкретном случају резултат је незаконитог поступања полиције. Незаконито поступање огледа се у томе што су дана 22.09.2019. године, након претресања стана и других просторија окривљеног Горана Вељаноског, за које су имали наредбу судије за претходни поступак и током ког нису пронашли ни један предмет извршења било ког кривичног дела, полицијски службеници, супротно закону, предузели претрес шупе која је удаљена неколико стотина метара од куће окривљеног, налази се у другом дворишту и

у власништву је трећег лица. Наведено претресање шупе током ког је пронађено 19,37 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, полицијски службеници су обавили без наредбе судије за претходни поступак, без сагласности држаоца, без сачињавања записника о претресању, без присуства два сведока и без присуства окривљеног, ком је позлило, а нису поднели ни извештај судији за претходни поступак у смислу члана 160. ЗКП, што према мишљењу браниоца, јасно указује да је претресање шупе потпуно незаконито. Самим тим, бранилац окривљеног Горана Вељаноског сматра да су незаконити докази: извештаји о форензичком прегледу лица места ПС Савски венац Кт број 106-55/2019 и Кт број 106-66/2019 оба од 26.02.2019. године, потврда о привремено одузетим предметима ПС Савски венац од 22.02.2019. године, записник о вештачењу НЦКФ број 234-17709/19 од 04.03.2019. године и налаз и мишљење „ДНК центра за генетику“ од 09.05.2019. године, будући да су сви проистекли из незаконитог поступања полицијских службеника, па су ови докази, према мишљењу браниоца, морали бити издвојени из списка предмета, у смислу члана 16. став 1. ЗКП.

Идентична ситуација, према наводима захтева, поновила се и 09.10.2019. године. Полицијски службеници су тога дана по наредби судије за претходни поступак обавили претресање стана и других просторија окривљеног Горана Вељаноског, током ког нису пронашли предмете извршења кривичног дела. Међутим, полицијски службеници су након тога, неколико стотина метара даље од куће окривљеног, на отвореном простору, у шипражју пронашли и изузели 104,79 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом и 602,20 грама кофеина и парацетамола. Ни том приликом полицијски службеници нису сачинили записник о претресању, односно о прегледу отвореног простора, нису сачинили ни службену белешку у смислу члана 286. став 2. ЗКП нити су поднели извештај судији за претходни поступак, при чему не постоји доказ о предузимању мера из члана 286. став 2. и 3. ЗКП и обавештавању јавног тужиоца у смислу члана 286. став 4. ЗКП. Овом прегледу простора и проналаску опојне дроге такође нису присуствовали ни сведоци нити окривљени, па је и њихов проналазак, према мишљењу браниоца, резултат незаконитог поступања полицијских службеника, због чега су као незаконити докази из списка предмета морале бити издвојене четири потврде о привремено одузетим предметима ПС Савски венац од 09.10.2019. године, извештај о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом ПС Савски венац Кт број 106-321/2019 од 10.10.2019. године, записник о вештачењу НЦКФ број 234-20483/19 од 10.10.2019. године и налаз и мишљење „ДНК центра за генетику“ од 20.12.2019. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости истицани су у жалби браниоца окривљеног Горана Вељаноског, адвокат Далибор Катанчевић, изјављеној против првостепене пресуде која је била предмет разматрања Апелационог суда у Београду, који је поступао у другом степену. Апелациони суд у Београду је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 6. у трећем ставу другостепене пресуде Кж1 221/23 од 13.12.2023. године изнео јасне разлоге, правилно прихватајући разлоге првостепеног суда на страни 26, у другом ставу првостепене пресуде, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Радње полиције предузете 22.02.2019. године и 09.10.2019. године, након претресања стана и других просторија окривљеног Горана Вељаноског, према налажењу Врховног суда, нису представљање доказну радња претресања из члана 152. ЗКП, што правилно закључују нижестепени судови, већ откривање и обезбеђивање трагова кривичног дела и предмета који могу послужити као доказ, у складу са овлашћењима из члана 286. ЗКП.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. У ставу 2. истог члана прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, полиција може: да тражи потребна обавештења од грађана; да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага; да за неопходно потребно време, а најдуже до 8 часова ограничи кретање на одређеном простору; да предузме потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета; да распише потрагу за лицем или предметима за којима се трага; да у присуству одговорног лица прегледа одређене објекте и просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, оствари увид у њихову документацију и да по потреби одузме, да предузме друге потребне мере и радње. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети саставиће се записник или службена белешка. Истим чланом, у ставу 4. прописано је да о предузимању мера и радњи из става 1. и 2. овог члана полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања обавештава јавног тужиоца.

Из списка предмета произилази да је полиција о радњама предузетим 22.09.2019. године и 09.10.2019. године, у складу са чланом 232. став 5. и члана 286. став 2. ЗКП сачинила службене белешке, у које су унети подаци у смислу члана 233. став 1. ЗКП, као и извештаје о форензичком прегледу лица места Кт 106-55/2019 од 26.02.2019. године и Кт 106-321/2019 од 10.10.2019. године чији саставни део је и криминалистичкотехничка фотодокументација од 10.10.2019. године. Наведену документацију полиција је уз кривичну пријаву доставила Вишем јавном тужилаштву у Београду, које је, у смислу члана 286. став 4. ЗКП, о предузетим радњама обавештено истог дана односно 22.09.2019. године и 09.10.2019. године, што произилази из предлога за издавање наредби за узимање букалног бриса од окривљеног Горана Вељаноског Сл 230-353/2019 од 22.02.2019. године и за вештачење Сл 230-1578/2019 од 09.10.2019. године, па не стоје супротни наводи захтева за заштиту законитости да полицијски службеници о радњама предузетим 09.10.2019. године нису сачинили службену белешку у смислу члана 286. став 2. ЗКП и обавестили јавног тужиоца у смислу члана 286. став 4. ЗКП. Самим тим што у конкретном случају није извршено претресање стана и других просторија, већ откривање и обезбеђивање трагова кривичног дела и предмета који могу послужити као доказ у смислу члана 286. ЗКП, то за предузимање ових радњи није била неопходна наредба суда ни присуство два пунолетна грађанина као сведока.

Сходно наведеном, извештаји о форензичком прегледу лица места ПС Савски венац Кт 106-55/2019 од 26.02.2019. године и Кт 106-321/2019 од 10.10.2019. године и остали докази који су проистекли из радње откривања и обезбеђивања трагова кривичног дела и предмета који могу послужити као доказ, ни сами по себи нити по начину прибављања нису у супротности са одредбама ЗКП и, насупрот наводима захтева, представљају законите доказе, који су могли бити коришћени у кривичном поступку, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Вељаноског, адвоката Далибора Катанчевића којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Горана Вељаноског, адвокат Далибор Катанчевић, захтев за заштиту законитости подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истичући да су радње које су окривљеном стављене на терет оптужницом, уместо једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, погрешно правно квалификоване као два кривична дела из члана 246. став 1. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни суд оцењује као неосноване, а како су исти истицани и у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни страни 8. у ставу петом образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног Горана Вељаноског подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, бранилац у захтеву не образлаже у чему се конкретне повреде закона састоје, па захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, из ког разлога се Врховни суд није упуштао у разматрање захтева у овом делу нити у делу у ком бранилац наводима о нејасним разлозима првостепене пресуде о саизвршилаштву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП која не представља законски разлог за подношење захтева, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Вељаноског, адвоката Далибора Катанчевића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**